

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și strălătatate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr.
a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.
Nimeri singuraticii la 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic“.

7 Maiu.

(+) Acum doi ani Clujul era românesc. Peste douăzeci de mii de Români cuprind-au atunci zidurile lui, Români cari reprezentau cu tot dreptul întregul popor românesc din Ungaria și Transilvania. Terani, învățători, preoți, tineri și bătrâni, bărbați și femei, toate clasele, toate straturile erau reprezentate. A fost destul un cuvânt cald, a fost destul un apel dela inimă, ca să răspundă Românii toți și să se întâlnească cu toții pe „câmpul judecătii“, la Cluj. O foaie de hârtie, care încadra cu tricolor național câteva cuvinte pornite dela inimă, aruncată ca pe un noroc în lădița poștei ungurești, și împrăștiată astfel în toate părțile românești, a fost de ajuns ca să electrizeze întregul popor, să-l pună în mișcare, ca rinduri-rinduri, ciopare de ciopare, să curgă spre Clujul blăstemat.

În fruntea acestui torent de lume mergeau aleșii noștri, mergeau fruntașii poporului. Pe unde treceau era sârbătoare. Cu ramuri și cu flori erau întâmpinați, cu urale erau binevenți și cu priviri duioase urmărit în depărtare. Ei înaintau, mergeau ca la o nuntă, nepăsători și veseli, deși calea îi ducea la locul de osândă.

Dar' 7 Maiu! — Mulțimea de popor umplea piața cea vastă. Îmbrăcată de soare, de lumină, în suflet cu entuziasm și cu căldură, masa aceea de 20,000 era un trup și un suflet, un gând și o simțire. Cei chemați la judecată erau personificarea ei. Mergând la judecată, printre șirele dese și între aclamațiunile însuflețite ale poporului, fruntașii „acusaii“ treceau ca într-un triumf, și așezați pe banca de acuză ei puteau avea în suflet conștiința, că reprezintă cauza unui popor întreg, și că de vor fi osândiți, pentru cauza mare și sfântă a unui popor li-se va da osândă. Puteau să-și reamintească marea conferență premergătoare, care unanim s'a identificat cu pașii și demersurile lor, făcute tot din a ei încredințare, și în marea manifestațiune a poporului, ce s'a făcut în dimineața zilei de 7 Maiu, puteau să privească echoul spontan al poporului la declarațiunea delegaților sei din conferență.

S'a început procesul, această dramă justițiară a veacului, ce se stinge. Față în față două popoare ce luptă unul cu altul; antagonismul de o mie de ani pus înaintea unui popor judecător.

Ved șirul lung al acusaților; ved pe apărători luptând cu apucăturile reprezentanților justiției politice. Îmi trec pe dinaintea toate scenele ne mai văzute, poate nicăieri în lumea civilisată, câte s'au petrecut acolo în decurs de 20 de zile.

Acusații, cu puține excepțiuni s'au ținut bărbătește, deși au fost surprinși de o mulțime de momente nouă. În sfârșit apoi a răsunat detunătorea declarațiune a prezidentului, care a reparat toate șovăielile unora, și a ridicat chestiunea la nivelul ei înalt.

A urmat osândă, au urmat întemnițările făcute cu atâta șgomot, prin surprindere, și împreunate cu atâtea acte de barbarie. S'au umplut două temnițe de lângă Dunăre și Tisa. S'a început o lungă serie de suferințe torturătoare. Ar trebui să reșfiorim cronica acelor zile, să cetim vre-un jurnal de zi al vre-unui întemnițat, ca să ne dăm seamă detaliat despre toate șicanele, torturile și ispitele prin cari au trecut fruntașii unui popor... Dar' în sfârșit, după o lungă suferință de 14 luni grele și lungi vine agrațiunea. Pornită de unde și-a luat geneza sa și osândă, dela treptele tronului, ea încheie, rotunzit, poemul eroico-tragic al „Memorandului“.

Astăzi după-ace fac aceste repriviri, în două direcțiuni trebuie să-mi îndrept gândul: la contrari și la noi.

Ei ne-au acuzat, ei ne-au judecat și osândit.

Noi am suferit.

Pentru ei — privind lucrul prin prisma milleniului — procesul *Memorandului* a fost un prolog al sărbătorilor de azi. Pentru a imita cât mai fidel evenimentele timpului, a cărui aniversare se face, a fost firesc, ca ea să se înceapă cu deosebitele făcute în forme „justițiar“, corăpunzătoare timpului, ca apoi să fie armonie între ce avea se urmeze: sărbătorile, ospetele și bancheturile festive ce se fac azi.

Ei și-au făcut bine rolul — din punctul lor de vedere. Dar' noi? Unde stăm noi?

Sbuciumări nespuse, suferințe nemeritate de temniță, osândă de bani, puteri risipite, și azi, drept final, — o apatie, o amurzeală, o — nu știu cum se-i mai zic.

În vara anului 1893 s'a sigilat o solidaritate cum n'a mai fost. Chiar cei-ce au combătut *Memorandul*, cei cari s'au retras pe timpul ducerii lui, chiar și ei au aprobat prin frunțașii lor demersurile făcute și au contribuit ca rezoluțiunile luate în conferență să fie *unanime*. În ziua de 7 Maiu în sfârșit nu mai erau memorandiști și anti-memorandiști, ci toți erau una: *Români*.

Astăzi însă cum stăm? În loc să înceteze deosebirea făcută prin *Memorand*, după-ace însuși ciclul istoric al *Memorandului* s'a încheiat și s'a predat istoriei cu întreg activul și pasivul său, ea a reinviat de nou, ba i-s'a mai adaus multe alte deosebiri, nedifinite, necristalizate, pe cari nu le putem numi, dar' le simțim.

Am ajuns într-un moment, când era periclitată însăși organizația, când eram aproape să ne pierdem firul dezvoltării tradiționale. Printr-o fericită dezvoltare însă am scăpat de acel pericol și azi suntem aproape ca să ne apucăm de rezolvarea acestei chestiuni capitale și fundamentale, de chestiunea organizației noastre.

Dar' tocmai când suntem mai aproape de această problemă trebuie să ne dăm mai mult seamă de greutatea ei, greutate ce zace în însăși situația.

Organizația noastră a fost atacată din afară, de guvern. Lovitura e grea, dar' cu mult mai grea e lovitura ce i-s'a dat din lăuntru, fiindcă aceasta produce o disoluțiune cu mult mai primejdioasă. Răul, ce roade din lăuntru, e întotdeauna mai primejdios decât cel-ce vine din afară.

La ce am căuta să ascundem acest rău? De ce să nu o mărturisim, că criza n-ia stricat mai mult decât guvernul maghiar? Ni-a stricat și ne poate strica tot mai mult, dacă nu se resoală odată radical.

Care este geneza ei? Asta-i întrebarea! La întrebarea aceasta probabil fiecare își va da alt și alt răspuns. E în firea noastră, ca doi Români să aibă trei păreri. Așa e de comun. În chestiuni mari însă, la puncte marcante ale vieții noastre, trebuie să ne ridicăm puțin dela nivelul vieții comune. E vorba de poporul întreg, e vorba de principii, cari se hotărăscă mersul vieții noastre pe timp îndelungat, e vorba de o cauză mare, ear' nu de persoane, care vin și trec supuse multor schimbări și slăbiciuni.

Suntem la aniversarea procesului dela 7 Maiu: Dar' nu coincidență, ci logica evenimentelor urmate ne silește, ca tocmai în ziua aceea să datăm și începutul crizei. Unul dintre cei acusați, unul care se zicea *capitanul* tuturor, suflul lucrurilor, — lipsia dela locul său în ziua de 7 Maiu, lipsia de pe banca acusaților. Poate-că el a contribuit mai mult la proces, la punerea lui în curgere, și totuși el lipsia. Plecat se-și „caute de sănătate“, el s'a perdut în îngrijirea scumpei sale sănătăți și lipsia în cel mai grav moment dela locul datoriei sale. El era de fapt un *fugar*, pe când ceialalți mergeau pe calea Golgotei, ca să fie osândiți, și totuși — cine ar crede? — Pe când poporul aclama în mersul lor pe Cluj pe acusați, s'au găsit oameni, oameni dătători de ton pe

atunci, cari să cuteze a încasa aclamațiunile și uralele poporului pentru căpitănelul fugit și să i-le administreze prin contrabandă la București. Cel care a refuzat a merge unde-l chema tribunalul și datoria de Român să primească telegramme de aderență și felicitare, pentru... Pentru-ce? Pentru-că a fugit?

Eată morala curentului ce a început în toată manifestațiunile dela 7 Maiu. Acest curent a crescut încet-încet, alimentat artificial prin intrigi, vrednice de autorii lui, prin tot felul de slăbiciuni, reale ori aparente, prin tot felul de iscodiri basate ori nebasate, prin tot felul de miserie, de cari în fine nici-când nu vom pute fi lipsiți, oameni fiind.

Acest curent a produs criza, acest curent a produs scandalul, cari au disgustat oamenii de bine și simțitori, acest curent este acel demascat în sfârșit de *Aurel C. Popovici*. Dar' ori-si-cât de bine demascat, el n'a încetat. După o scurtă confuzie el s'a recules și operează în ascuns, la întunec, cu toate mijloacele întunecului. Acest curent e dușmanul nostru intern.

Chiar și dușmanii lui sunt seduși azi de el; căci e destul de meșter în a face intrigi și a produce aparențe. Dar' în sfârșit soarta noastră în mână noastră e. Noi se ni-o croim și noi o vom avea cum ni-o vom face. Dacă poporul nostru nu va fi în stare să-și croască o altă soartă, apoi nici nu merită alta mai bună. Dacă nu se va ști scutura de intrigații falși, egoiști și răi, apoi nici nu merită să scape de ei. Dacă nu va ști să-și croască el o cale, pe care să procedă cu demnitate și onestitate, consecuent și impunător, cum se cuvine unui popor, care luptă pentru cea mai sfântă cauză a sa, apoi... nime altul nu-i va ajuta.

Înainte cu doi ani am stat în fața unui juriu dușmănos și străin — și învingerea morală a fost a noastră. Lumea civilisată și-a îndreptat cu simpatie privirile spre noi.

Să facem acum juriu din sinul nostru, să ne judecăm soarta noastră, și de vom judeca bine, bine va fi; de vom judeca rău, atunci nici nu merităm mai bine.

Un popor care nu-și știe ajuta, nici Dumnezeu nu-i ajută, căci nu-i vrednic.

Conferența națională. Astăzi toate convocările la conferență sunt expediate la adresa celor competenți. S'a constatat însă, că multe cercuri electorale au perdut în decursul timpului, prin moarte, câte un reprezentant. Facem deci atenți și pe această cale toate cluburile cercurilor electorale, ca să fugrijească cât se poate de iute de refugire, ca cercurile să fie reprezentate cum se cuvine.

Viena antisemită. Ieri, 6 Maiu, a fost alegerea noului primar și a celor doi vice-primari din Viena. În urma înțelegerii stabilite dinainte în clubul majorității reprezentanților orașenești, au fost aleși: primar, *Iosif Strohbach*, proprietar și librar în Viena; primul vice-primar, Dr. Carol Lueger; al doilea vice-primar, Dr. Iosif Neumayer, avocat, din fracțiunea germană națională a partidului antisemit. Acest din urmă a fost pus în candidatură numai după-ace dăduse în scris declarația, că condamnă purtarea distrugătoare a doi membri din fracțiunea sa: Wolf și Schönerer, cari, în ambiția lor neastimpărată, lucră întru desbinarea partidului.

Deasemenea și noul primar declarase în club, că primește a fi ales cu condiția, că ori-când i-ar cere clubul să-și deie demisia în folosul lui Dr. Lueger, o va face. Această declarație a spus-o noul primar încă odată ieri, în discursul său după alegere, precum o constată și depeșa oficială, care anunță alegerea lui.

Circularul Metropolitului Miron.

Metropolitul Miron a trimis tuturor ziarelor ungurești câte o epistolă, la care e alăturată traducerea autentică în limba maghiară a circularului seu millenar. După „B. Hirlap“ epistola are următorul cuprins:

„O mare parte a foilor din patrie se pronunță mai mult sau mai puțin nefavorabil asupra circularului meu fără a-l comunica întreg în traducere autentică, deși a fost trimis aproape tuturor. Aceasta mă îndeamnă pe mine, să trimit respectuos amintitu-mi circular în traducere maghiară autentică mai multor celebrități ale patriei noastre, voind a da ocaziune, ca mult prețioasă lor părere, privitor la circularul meu, să i-o iee nemijlocit din conținutul aceluia. Înaintea judecării ne-preocupate a celor chemați mă plec cu respect; dar' pe lângă aceasta îmi susțin adevărarea punctului meu de vedere și a vederilor mele cu acea liniștită conștiință, că circularul meu este efluxul iubirii mele de patrie, care nici-când n'a amorțit și a franei mele sincerități, pe care totdeauna am păzit-o“.

„Că această declarațiune n'a mulțumit pe guvernul maghiar — zice „Budapesti Hirlap“ — o dovedește următoarea notiță a semioficiosului ziar „Nemzet“:

„La aceasta noi avem numai o observare. Noi ne-am spus părerea asupra acestui circular pe baza „traducerii autentice“. După declarațiunea dlui prelat, care sancționează chiar această traducere, spre cel mai mare regret al nostru, suntem încă și mai puțin în pozițiunea de a schimba măcar o literă din părerea noastră exprimată și motivată“.

Fără comentari!

Tribalia și Cumania. Când, în urma atitudinii energice a guvernului sârbesc, Bánffy venise în strimtoare din capul lucrului, el s'a adresat, ca are să fie purtată, în ziua aniversară a încoronării, 8 Iunie c., pe străzile Budapestei, de către negatul conte sârbesc Keglevich István, Bánffy earși se adresa la istoriograful jidani, și acestia îl sfătuiseră să spună, că emblema cu pricina (cap de vier străpuns de o săgeată de argint) nu este a Sârbiei, ci a „Voivodinei“, amintind astfel Sârbilor din Ungaria aspirațiunile lor naționale.

N'a nimerit-o însă cu minciuna jidănească! „Videlo“, organ semioficios al guvernului sârbesc, a publicat un articol istorico-eraldic, iscălit Milton, sub care pseudonim se ascunde — după „Branik“ — însuși ministrul-prezident Novaković. În acest articol, autorul cu documentele în mână dovedește, că emblema sus pomenită este marca vechei Moesii-de-sus, zisă și Tribalia, care cuprindea tocmai ținuturile, ce compun regatul Sârbiei de azi. Sub steagul cu această emblema au purtat războaiele de eliberare de sub jugul turcesc Karagheorgh (1804) și Miloš Obrenović (1815), ba cel dintâiu a avut și sigilul principatului cu emblema sus pomenită.

Neavând încotro, Bánffy acum a pus pe Ovreei dela „Neue Freie Presse“, ca cel mai competent for în ale minciunii, să-l apere; și-l apără în foaia de seară dela 5 Maiu. Se înțelege, cu suicerea și întortochierea datelor și documentelor cum o știu face numai Jidani. Între altele spune:

„Una din amănuntele decorative (ale festivității dela 8 Iunie) este și cortegiul de încoronare, cu care privilegiu zece stegari, respective magnați, vor purta înainte stindardele Ungariei, Croației, Slavoniei, Dalmației, Bosniei, Sârbiei, Bulgariei, Cumaniei (Moldo-Valahiei), Lodomeriei și Galiciei“ etc.

Și mai departe: „Cumania, vechiul nume pentru Moldova și Valahia“....

Va se zică steagul vechi Cumanii, mai pe urmă zisă principatele *Moldova și Valahia*, ear' acum regatul independent al României, va fi purtat la 8 Iunie, prin străzile Budapestei, de către vre-un negat magnat român, pe semne de Gáll Józsi. Până atunci va fi baron.

Învățătorii și milleniul.

Veacuri triste și amare am străbătut noi învățătorii sub stăpânirea ungurească, de când soartea ne-a osândit să trăim cu ei. Răbbit-am învingători prin aceste veacuri triste. Noi învățătorii precum în trecut, așa și în timpurile de față, suntem expuși la grele încercări din partea stăpânirii ungurești.

Dar' dacă noi învățătorii în trecut am format o falangă puternică în contra ignoranței poporului nostru, cu atât mai virtuos acum, în împregiurările de față, cari sunt foarte critice, falanga noastră să fie mai puternică ca ori-când, uniți în cugete și simțiri să ne aducem aminte de trecutul nostru, de suferințele noastre, persecuțiunile cele amare ce am avut a le suferi din partea acelor, cari azi voesc a ne sili, să luăm parte la sărbătorile milleniului.

Dacă în trecut am fost expuși la grele încercări din partea stăpânirii ungurești, astăzi suntem expuși și la mai grele.

Pentru noi anul 1896 este un an negru ca păcatele acelor, cari născut au căutat să ne nimicească în desvoltarea noastră și a poporului nostru. Pentru noi învățătorii nemaghiari, milleniul unguresc nu are nici o însemnătate, prin urmare ni-se impune imperios să stăm departe de acest tambălău. Spiritul nostru național, care de un timp încoace vibrează cu puterea fulgerului prin vinele noastre, ne strigă cu vers puternic: iubiți-vă neamul mai pe sus de toate, să stăruim a-l aduce la perfecțiune și frumusețe națională, dacă ne zace la inimă, asigurarea lui ca națiune politică în concertul european. Să fim adevăratul lui povățuitor în timpul grelelor încercări din partea dușmanilor. — Mare este misiunea noastră a învățătorilor în anul millenar unguresc față de neamul nostru.

Noi, membrii corpului didactic nemaghiar din Transilvania și Ungaria trebuie să punem umeri la umeri de a pute lupta mai cu energie în contra negrelor încercări din anul millenar, să nu uităm persecuțiile cele barbare ce le-am avut și le avem a suferi din partea stăpânirii ungurești. În toate statele din Europa, libertatea învățământului formează unul dintre principiile fundamentale ale statului, și mai virtos deșteptarea corpului didactic este garantată, numai în Ungaria millenară e contrarul. Vieța noastră, mai virtos de o pătrar de secol, a fost amară ca pelinul, ear' lupta noastră sfântă, a sbucimăt sufletele noastre până în cele mai nepătrunse adâncimi; pornit-am să învățăm și să nobilităm poporul și pe noi, stăpânirea ungurească care azi ne silește prin organele ei administrative de a lua parte la sărbătorile lor millenare, ni-s'a pus în cale prin forța brutală, ne-a oprit în desvoltarea noastră pe terenul cultural. — Socotindu-le toate aceste păcate ungurești, ni-se impune a ne abține pe noi și poporul nostru dela aceste sărbări, cari ar vătămă demnitatea noastră de învățători ai poporului.

Prin urmare dacă voim ca posteritatea să nu ne blăstăme și să nu ne zică: că, n'am fost vrednici a purta numele de învățători, să sacrificăm totul pentru mărșă scop al neamului românesc. Așa să ne purtăm, ca Ungurii să nu ridă de noi și de poporul nostru și să nu ne numească ignoranți. Căci azi, într-un timp în care lupta pentru existență e atât de ușoară, vieța pentru cei umbriți de ignoranță este în loc de o binefacere și bucurie, o povară grea, aproape cu neputință de dus, ignoranțul asemenea unui infirm între sănătoși, cerșitor perpetuu la sfaturile altora, nedibaci la nimic, pentru idealuri ne având nici un rost, vecinic va fi condamnat se tragă la carul suferințelor și al miseriei.

Prin urmare, numai înarmați de o bună dosă intelectuală și morală vom pute astăzi răbdate calea unor vremuri grele ca aceste din prezent. Și pentru acei cari drept moștenire au primit ignoranța, cu gren se va pute zămisi unele clipe fericite. Li-ar trebui acestora o vecinicie de nesimțire, pentru-ca mergând cu greutatea uriașă pe drumul croit de alții, să nu învinăscă și să nu blăstăme pe aceia, cari seprându-i de scopul măreț al neamului românesc, i-a osândit să privească scurgerea unor timpuri sguđuite de ideile mari, cu nepricererea, sau mai bine

zis, cu nepăsarea de suflet a unor animale stupide. Astăzi dar, fraților colegi, când acei cari de secolii exploatează poporul românesc, se pregătesc să sërbeze venirea lor din Asia, să arătam zel în munca noastră și atunci vom mărturisii mai bine pentru-că suntem chemați, ear' cuvântul nostru va răsună și va bate din inimă în inimă. — Trăim în momente grave, importante pentru noi și neamul românesc, trebuie să clarificăm situațiunea noastră, pentru-ca cu mintea luminată să luăm o hotărâre deamă de rolul nostru, despre calea ce avem a o urma în timpul sërbarilor milenliului.

Să nu ne lăsăm a fi amăgiți un singur moment de cursele ce ni-se vor întinde nouă și neamului românesc.

Să ascultăm de vocea conștiinței noastre și a poporului.

Și dacă chiar marelui oficiu al învățământului nostru românesc ne-ar impune, ca din incidentul milenliului se arangem sërbari școlare proiectate de guvernul unguresc, noi să ne opunem din toată puterea, căci noi suntem motorii școlii, în timpul de față chiar a întreg învățământului nostru românesc. Să nu ascultăm de glasul nenorocit a arhierilor nostri, ci să ne împlinim sfânta noastră datorie către poporul acărui învățatori suntem. Cum ar conveni oare cu spiritul nostru național, ca noi, cari până în momentul de față suntem expuși la fel de fel de torture din partea guvernului unguresc, mâne să sërbum cu ei, în onoarea lor se ținem discursuri patriotice ungurești mincinoase înaintea unor ființe nevinovate, cu un cuvânt se preamărim în școală pe dușmanii nostri seculari, cum noi învățatorii, să devenim propagatori ai minciunii la porunca arhierilor nostri, aceasta e fatal! Și ca culmea miseriei, să mai sădăm și arbori milenari în onoarea acelor cari de secolii au căutat să ne strivească și să ne desființeze. Nu arbori milenari, fraților! ci spini și polomide în onoarea Maghiarilor, de oare-ce și milenliul pentru noi e spini și polomide. Circularele arhierilor nostri să nu ne întimideze, precum nici „Unirea“ diu Blaj, care în loc ca să ne fie ca și până acum o bună călăuză în lupta noastră pe terenul cultural, mai tare ne încurcă când spune, că noi învățatorii confesionali să nu ne amestecăm în politica națională. Să-și aducă aminte „Unirea“, ca în toate statele din Europa dascălii au fost cei mai mari patrioți, când nenorocirea a dat peste vre-un stat, martoră ne este Germania. — Și noi nenorociții cari suntem în cungiurați de șerpini veninoși, să stăm nemicați la toate atacurile nemiloase ale guvernului unguresc. Aceasta ar fi prea mult mai virtos acum în timpurile grele în care trăim. Ni-se impune imperios nouă învățătorilor nemaghiari din Transilvania și Ungaria a ne opune din toate puterile nefastelor circulare episcopicești. Să-și lăsăm pe marii nostri arhierii să-și facă datoria către guvernul unguresc, ear' noi să ne-o facem către poporul nostru.

Cum se preamărim noi pe aceia cari voesc ca Românul ca Român să nu aibă nici un drept, să fie ilot în fața crudului Maghiar.

Voesc ca numai atunci Românul să fie egal îndreptățiți cu Maghiarul, când din Român se va face Ungur. Dar' Ungurii știu foarte bine, că până poporul românesc va avea învățatorii români, nu-l pot maghiarisa. Cu toate aceste ținta lor este mai virtos dela 1866 maghiarisarea noastră cât de iute și prin urmare cât de violentă și pentru a ajunge la acest scop, Maghiarii au făcut legi nedrepte apăsătoare contra desvotării noastre naționale, au întrebunțat și întrebunțază violența și arbitrarul, pășesc înainte cu violență și neadever.

Ungurii cred și astăzi, că trăiesc în veacul de mijloc și că trimbița de deșteptare a celor apăsăți, care a răsunat în toată Europa în veacul al 16-lea, n'a fost auzită de Maghiari.

Parcă ei nu ar aparține popoarelor europene ci celor asiatice.

În nici un stat din Europa nu este și n'a fost întronată fărâdelegea ca lege cum este în Ungaria. Maghiarii au făcut legi nedrepte pentru împilarea învățământului nostru românesc.

Împilator și asupritor a fost și este Maghiarul, ne-a lovit de-atâtea-ori și noi am rămas neclintii în lupta noastră. Cum se petrecem noi cu Ungurii la milenliu, când poporul nostru plătește contribuțiune ca toată suflarea ungurească, însă nici o școală românească cu învățătorul ei, nu este întretinută de stat. Mai mult, școlile fondate de Români sînt închise de guvern, dacă nu se învață într'însele limba maghiară, ear' pe noi învățatorii cari ne împlinim datoria noastră către popor, sub pretext că agităm, ne duc la pușcărie, ne iau dreptul de a mai fi învățatori. Dovezi destul de puternice pentru a ne împotrivi arhierilor nostri, când ne silesc a lua parte la milenliul unguresc.

Mare și grea este lupta noastră. Dar' să nu desperăm, fraților! să nu ne pierdem cumpătul în fața pedecilor meschine ce se

pun muncii noastre grele. Să muncim fără preget, fără a aștepta o răsplăta mare, căci răsplăta va fi târziu. Ea va fi ridicarea neamului nostru împreună cu noi.

G. B. Vancu,

Inv., fost elev al școlii preparandiale de Oradea-mare.

Un răspuns lui „Neue Freie Presse“.

„Neue Freie Presse“ din 1 Maiu publică un prim-articol din penaa lui Moritz Jokaj, un articol miacinos peste măsură și plin de emfază, în care situația naționalităților este descrisă în cele mai obraznice de — favorabile culori. Nu este teamă după Jokaj, în care naționalitățile să fie atât de fericite ca în Ungaria și în consecință toate plângerile și acușele noastre sînt fleacuri nemernice și ne-

basate. În Ungaria se aleg nemaghiarii chiar (!) și de deputați, funcționari, episcopi și miniștri. Între ei pangermani, ca Wekerle, Wenckheim, Hieronymi, Max Falk, Otto Hermann, apoi panslavi ca Wlassics, Podmaniczky, Kossuth (care și el e de origine slavă) etc.

Din mărgăritare de minciuni de acestea constă întreg articolul, ear' cătră sfîrșit, unde vorbește despre gravaminele naționalităților zice: „de aceste adevărul este îndepărtat ca zenitul de nadir“.

„Kronstädter Zeitung“ ocupându-se cu articolul criminal al lui Jokaj răspunde următoarele:

„Cum, iubite eroale și poete, cunoști în această țeară, în care locuiesc 9 milioane de nemaghiari vre-o școală română, germană sau slavă susținută de stat?“

CONTRA MILLENIULUI

Meetingul de protestare

al
studentimii ariace naționale.

— Raport special al „Tribunei“.

Viena, 3 Maiu n.

(Urmare).

Comisarul suprem de poliție în fine totuși dă ordinul să se deschidă sala cea mare. Vezi bine, comitetul executiv a trebuit să-i promită, că nu va obveni nici o demonstrație. O făcu, de oare-ce s'a fost luat deja de mai înainte decisiunea, că numai atunci să se arangieze o demonstrație, dacă nici într'un mod nu ar succede, să putem ține meetingul.

Deodată se umplu sala. Mii și sute de studenți alergau încoace și încolo, se grupau la mese, întrebau iritați cum stăm? Alții stăteau discutând în grupe, unii serioși și indignați, alții furioși, strigând, înjurând. Un tablou interesant! Alba lumină a candelabrelor plutia lin prin sală, singurul ce pacinic în mișcarea generală. Un vuiet neîntreput, precum îl auzi pe țermurile mării, străbătea la tine. Și în giurul tău sute de fisionomii, și mai toate interesante, interesante deja prin contrastul lor.

Galeriile pline de dame și domnișoare, care toate purtau cocarde la piept, și se uitau curioase la scena sgomotoasă ce se petrecea înaintea lor.

Comitetul se retrage. Președintele expune prin puține cuvinte starea actuală, și roagă membrii a să exprima. Dl Vaida face propunerea, ca mandatarii singuraticelor naționalități conform mandatului ce-l au, să publice imediat rezoluțiunile, care erau să se cetească, de oare-ce aceste rezoluțiuni sînt deja primite din partea tuturor naționalităților îndeosebit. Mai departe să se convoace o nouă ședință, astă-dată prin bilete de intrare simple și această ședință să se anune la poliție, ne mai fiind invitați la persoană. În fine să se facă tot posibilul pentru de a să preda o interpelație în dietă, privitor la călcarea în picioare al §-lui 2 al dreptului austriac de întruniri. — Aceste propuneri să primesc cu unanimitatea voturilor.

Comitetul reîntrînd în sală, face cunoscut decisiunile luate, și totodată promisiunea dată comisarului suprem — vezi bine nu de pe tribuna frumos decorată, ci umblînd dela masă la masă, căci ni-a fost interzis ori-ce cuvîntare, ori-ce discurs.

„Vivio!“ răsună deodată puternic dela mesele Croaților. Ca un fulger se lățește strigătul prin sală. „Slava“, „Hoch“, „Trdească“, „Nazdar“, din toate unghiurile răsună, fără să se știe ce e? A intrat un avocat croat în sală, și Croații îl întimpinau atât de sgomotos. Ușile s'au umplut cu poliști, cari însă îndată că se potolește strigătul se retrag.

Dar' liniștea nu durează mult. E ceva în aer ce nu te lasă să fii liniștit, ce te constrînge să săi deodată, fără motivare, de pe scaun, să vorbești vre-o câteva cuvinte cu colegii dela masa ceaaltă, apoi să te reîntorci earăși.

„Pfui! Spitzl! Pfui!“ răsună deodată earăși din anghiol Croaților. Un detectiv care se învîrta pe lângă mesele lor, fu întimpinat cu strigătele aceste. Dl Vajda, care din întemplantare se afla în apropiere încerca a-i potoli. „Aber meine Herrn! Das ist ja kein Spitzel!“ — Detectivul infuriat sări la el: „Spitzel sagen Sie!“ — „Ja, Cigarrenspitzel“ fu răspunsul rece. — „So, Sie ironisieren?! Gut! Ich werde es dem Herrn Oberpolizeicommissär melden! Er wird die Versammlung auflösen!“ și părăsi sala. — Dar' noi, sculați în picioare, izbucnirăm ca dintr'un impuls, ca pe o comandă în strigătul asurzitor „Pereat

Millennium! Și strigătul răsună nocontenit, până-ce părăsirăm cu toții sala.

Eată cum se suprimă prin violență, prin puterea brutală, libertatea cuvîntului într'un stat, în care atîția dintre noi vîd mîntuirea neamului nostru!

Titirel.

Protestul tinerimii croate din Viena.

Tinerimea academică croată din Viena a lansat și ea un protest în contra milenliului deosebit de protestul tinerimii ariace. Eată-l:

Tinerimea academică croată protestează sërbarotește în contra ori-cărei participări a regatelor și țărilor croate la sërbaria milenară a invasiunii maghiare în țările slave. Devastând odinioară hordele maghiare cele sălbatiche Europa, ele n'au avut idee de cultură și de o organizație a statului, ear' pe timpul acela Croația era deja un stat independent de două sute de ani, stînd cu alte popoare europene pe un grad egal de cultură. Sërbariile milenare sînt gloriificarea invasiunii maghiare, sînt o sërbarătoare a supremației maghiare față de alte națiuni, sînt sërbaritoria unei preținse culturi maghiare. Aceste sërbari formează o provocare a celorlalte națiuni, ear' punctul de culminațiune al sërbarilor este șovinismul maghiar.

Tinerimea academică croată declară, că cu flamura croată în mână, va lupta totdeauna pentru dreptul și legea Croaților, precum și că ea va sprîgîni totdeauna naționalitățile nemaghiare din Ungaria în lupta pentru drepturile lor. Pentru tinerimea croată din Viena: Rudolf Milovcsici; Stefan Radulovici.

Congregațiunea comitatului Bistrița.

Bistrița, 3 Maiu 1896.

Onorată Redacțiune!

Abia acuma am ajuns în poziția, de a vă pute raporta asupra congregațiunii comitatului nostru, ținută în 29 Aprilie a. c.

La 10¹/₄ ore a. m. deschizîndu-se congregațiunea, dl Dr. Ioan Pop, vicarul fostului district Năsăudean, face propunerea, că pentru cruțarea timpului, să considerăm de cît convocatorul și obiectele (aproape 200) puse la ordinea zilei, și să se înceapă pertractarea obiectelor singuratee, în merit.

Se primește.

Apoi se iau la cunoștință mai multe ordinațiuni ministeriale, din deosebite resorturi.

Urmează apoi punctul 7 din program: „Propunerea vicecomitelui, primită de comisiunea permanentă, cu privire la sërbaria milenliului și din partea comitatului, prin ținerea unei congregațiuni festive și arangierea altor festivități, sînțirea de steag, puse toate pe 17 Maiu a. c.“

Membrii români ai congregațiunii în ședința lor prealabilă au primit o propunere prezentată de Dr. D. Ciuta în scris, în această materie, care urmează mai la vale; ear' cu prezentarea și motivarea verbală a acesteia în plen a însărcinat pe dl Dr. G. Tripon, în numele lor și al poporului român.

Deci la petul 7 din program dl Dr. G. Tripon cere cuvîntul și zice cam următoarele:

În cauza milenliului și sërbarilor milenare am avut deja în comisiunea permanentă misiunea și onoarea a da o declarațiune în numele Românilor. Această misiune o am și azi în plenul congregațiunii.

Comitele-suprem neliștit: V'am spus deja și vă spun, că nu vă recunosc de mandatar, nu puteți ave dreptul de a vorbi în

„N'ai auzit, că pentru gloriificarea milenliului se înfîințază dinaverea țerii 400 de școale exclusiv maghiare și anume în părțile locuite numai de nemaghiari?“

„Nu cunoști istoria celor 1200 de școale populare germane, care sub stăpînirea marinimoasă a Maghiarilor s'a redus dela anul 1868 până la anul de față la numărul de 600, o împregiurare salutată de ministrul Wlassics, ca fapt foarte îmbucurător.“

„Cunoști aserțiunea lui Julius Gullner făcută în parlament „că cultura germană este un pericol pentru Ungaria“.

„Cunoști „bestiile cesaro-regești“ sau „câmi germani“ și „mima neagră a Germanului infam“, despre ce a vorbit în poezie colegul tău Erödi Ernő? Cunoști „Hunds-

fott“-ul sau „Stêrvul din corpul maghiar“ despre ce a cântat Petöfi?

„Nu ai cunoștință de temnițele din Vaj și Seghedin, unde îi încuie pe acei Români, cari înaintează Regelui „Memorandul Românilor“?“

„Auzi-ai însă, ca vre-un Maghiar să fie pedepsit, dacă a insultat și calumniat pe compatrioții nemaghiari?“

„Cunoști așa numita lege despre egala îndreptățire a naționalităților, despre care conaționalul tău Mocsary Lajos a zis, că „nu există nici un punct în acea lege, care să nu fi fost violat în o mie de casuri“.

Această precisă antiteză a lui „Kronstädter Zeitung“ este o desavuare potrivită a palavelor unui poet flecar, care are necuviința a răspândi cele mai grosolane și risicate minciuni.

numele Românilor și poporului român; cel mult puteți face o declarație personală. (Contraziceri pe băncile Românilor).

Dr. G. Tripon:

Nu știu, ce vă îndeamnă a nu crede, că am dreptul a vorbi în numele poporului român, când e vorba de a apăra cauza lui dreaptă: dar' m'î mir și mai mult, că negați dreptul meu de a vorbi în numele comembrilor români, cari sînt aci, și sînt coautori la declarațiunea ce vă voiu preda, pe care au și subscris-o și o susțin cu toții. (Aprobări în băncile Românilor).

Apoi m'î mir, că nu vreți a recunoaște, că noi toți, fiind aleși de poporul român, avem dreptul și obligamental a vorbi în numele lui, a-i apăra interesele lui. Acesta totuși e mandat, și încă neexceptionabil sub ori-ce raport. (Aprobări din partea Românilor).

Comitele-suprem:

„Totuși nu aveți drept să vorbiți în numele tuturor, căci episcopii d-voastre toți au dat circulare bisericilor și școalelor d-voastre, ca să sërbeze milenliul.“

Dr. G. Tripon:

Aceasta o știm și noi. E dureros, dar' e adevărat. Numai că ce însemnează circulare episcopilor nostri? Înaintea noastră însemnează atîta, că guvernul a dat porunci cu număr și fără număr, și a constrîns pe episcopi, să dea și ei porunci la subalternii lor. Alta e însă, că ce vor face cei mulți, cei de acasă? Cum vor asculta poruncile nedrepte?

Comitele:

Preoții numai trebuie să asculte de episcopii lor!?

Dr. G. Tripon:

Toceam și circularele amintite ne dau dreptul și ne impun nouă și mai mult, să ne declarăm în contra milenliului; noi, cari cunoaștem sentimentele poporului de acasă, și cunoaștem și sila ce li-se face capilor bisericiei. Sërbari de silă nu se poate. (Aprobări în băncile Românilor). Apoi, așa știm, că libertatea părerilor și a cuvîntului e garantată în lege, și că nu facem nici un rău, când ne folosim de drept. (Neliște pe băncile oficioase și ale membrilor maghiari).

M'î mir eu, și ne mirăm noi cu toții, că o declarațiune atât de justă ca a noastră, e întimpinată din partea multora cu atîta neliște și intoleranță.

Comitele:

Milenliul e sërbaria statului, și-l poate sërba fiecare cetățean al statului maghiar, — ba are și datoria morală de a-l sërba.

Dr. G. Tripon:

Aci e nedreptatea. Când ar fi vorba de a sërba în o formă potrivită existența milenară a statului nostru, locuit și susținut de mai multe popoare, nu numai de cel maghiar: la acea sërbarie ați găsi și în inimile noastre, în inimile poporului român și a celorlalte popoare, bucurie sinceră și mare, căci existența peste 1000 de ani a unui stat, nu e problemă ușoară, și la susținerea aceluia am contribuit cu toții: toate popoarele patriei în toate timpurile. Nu a fost bălăie sângeroasă în largul țerii, și nici afară de frontiere, pentru susținerea statului și a Tronului, nici-odată, și nici una, unde poporul român și celelalte popoare să nu fi lăsat parte, unde și ficiorii poporului român să nu-și fi jertfit viața voinicește pentru întărirea statului și a Tronului! Din complexul faptelor mari, istorice, din viața de 1000 de ani a statului nostru, o bună parte a gloriei cade în partea noastră, a poporului român, și a celorlalte popoare nemaghiare, vecinie active și lucrătoare la susținerea statului nostru și la întărirea lui. Și dacă au venit și suferințe peste popoarele țerii,

fiți siguri, că poporul român și celelalte popoare au suferit mai din greu, decât poporul maghiar.

Însă durere, că sërbaria e prezentată ca exclusiv maghiară.

Asta o dovedește chiar și legea milenliului, votată în cursul lunei Aprilie; lege, care despre toate popoarele nemaghiare din patrie, tace total.

Comitele: Ești în rătăcire.

Dr. G. Tripon:

Așa spune textul. Așa spun ordinațiunile autorităților maghiare.

Dar' să fii liniștit și siguri, că noi Români nu am fi nici atunci în contra milenliului, dacă Maghiarii 'și-ar sërba ei de ei existența de 1000 ani.

Poporul român nu e pismos din fire, avîndu-și el existența sa și mai veche. Apoi trebuie să știți, că poporul român știe aprea pe ori-care popor, care în cursul veacurilor și între valurile vieții, dorește a se susține și se susține cu luptă dreaptă, apărîndu-și viața și atributele ca popor.

Durere însă, că milenliul așa cum se face, nu e o sërbarie a poporului maghiar împreună cu aceea a celorlalte popoare; nici nu e o sërbarie a poporului maghiar, ce ar face-o el singur: ci e o sërbarie impusă, nepotivită, întoarsă: ca adecă popoarele nemaghiare să preamărească cu ori-ce preț numai și numai pe rasa maghiară, ca singură existentă, ca singură susținătoare de stat.

Aci zace motivul cel mare, dl'or, pentru care poporul român e făcut imposibil a sërba și a intra ca factor și participant la arangierea festivităților milenare și-l îndeamnă a protesta.

Privitor la conduita noastră, vă prezent următoarea

Declarațiune:

Considerînd, că:

1. Ni-se neagă dreptul de existență ca popor, ca națiune deosebită aici în patrie.
2. Că se fac legi și se iau măsuri pentru extirparea noastră și a celorlalte popoare, și pentru contopirea noastră în rasa maghiară.

3. Că pentru lupta noastră loială și legală suntem declarați trădători de patrie, atunci când nu recunoaștem legi făcute fără de noi asupra noastră, cum e legea uniunii s. a.; când ne apărăm legea, credința, moralul și firea noastră; când ne apărăm biserică și școală, fără de a vătămă dreptul nimenuia.

4. Că preoții și conducătorii poporului român, ba toți oamenii nostri de ori-ce condiție sînt persecutați pentru iubirea lor de neam și pentru alipirea către biserică, școală, limba, legea lor.

5. Că suntem scoși din cadrele constituției și din ale administrațiunii.

6. Că poverile enorme publice și de tot soiul duc pe toate popoarele, și în special pe al nostru, la săpă de lemn.

7. Că sërbariile milenare prezintă lucrul, ca-și-cum alte popoare nici nu ar exista și nu ar fi existat afară de cel maghiar; și ca-și-cum suprema noastră bucurie și datorie ar trebui să fie negațiunea existenței noastre și preamărirea exclusivă a poporului maghiar și sustarea lui de 1000 ani.

Noi membrii români ai congregațiunii declarăm în numele nostru și în numele poporului, care ni-a trimis aici, că: noi nu luăm nici o parte la arangierea și înălțarea festivităților milenliului, străin de noi, și dacă congregațiunea festivă totuși are va ține, noi nu vom lua parte, și apriori negăm dreptul ori-cui de a ne reprezenta acolo pe noi și pe poporul român, ca factor participant.

Dl Dr. G. Tripon predă declarațiunea, acoperită de numeroase iscălituri biroului,

		Schimb.											
Londra 3 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
" " csk	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Berlin 3 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
" " csk	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Paris 3 luni	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
" " csk	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Vienna	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
" " csk	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Agio	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.

Pentru redacție și editură responsabil: **Andrei Băltes.**
 Proprietar: Pentru **T. L. Albini** sub sechestru ;
Iosif Marschall.

Basna, baie de iod.

(Baasen, Felső-Bajom).

Pătura de sare ce conține și iod și brom, se află în comitatul Târnavei-mici în Transilvania. Izvoarele numeroase de iod și sare din Basna au dovedit o deosebită putere vindecătoare: la toate formele de reumă și chiragră; la diferitele feluri de scrofule, morburii venerice înrădăcinate, debilitări prin folosirea de mercuriu, în contra nevralgiei și ischiasului, la morburii feminine devenite cronice, la morburii de piele (Eczem, Lupus psoriasis) și rachitis.

Mijloace de cură: băi de vană, băi reci, de tină și cură de bent.

Baia este în depărtare de $\frac{3}{4}$ de oră dela gara căilor ferate ces. reg. a orașului Mediaș (Medgyes) în o oale plăcută, ferită de vânturi, încunghurată de coline acoperite cu vii și păduri.

Postă zilnică în legătură cu Mediaș.

Locuințe confortabile.

Culină excelentă pe lângă prețuri moderate.

Băi de vană edificate de nou și întocmite confortabil.

Prospecte se expediază gratuit.

Deschiderea în: 25 Maiu.

Dr. Albert Lam, medic permanent de baie.

[1319] 2-8

Directia băilor.

Noutăți musicale.

La librăria „Institutului Tipografic” în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Lei B.
Alexandrescu Ernest I. „Ai plâns și tu vre-odată?” romanță pentru voce și piano	1.-
„Nu înțeleg”	1.-
„Pictorial”	1.-
„Un fir electric”	1.50
Belortu D. C. „L'Affection”, polca franceză pentru piano	1.-
„De Braila à Gènes”, galop pentru piano	1.-
Burlan Ioan D. „Sărba Bucureștenilor”, pentru piano	1.-
„Didi”, polca masurea pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St. „Isvorul”, romanță pentru voce și piano	1.-
„Liniste”, vals pentru piano	2.-
Cirillo Alphonse „Am plâns”, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singularitatea”, romanță pentru voce și piano	1.50
„Claire”, polca pentru piano	1.-
Decker Carol „Institutele-Unite”, vals pentru piano	2.-
Dimitrescu Const. „Sărba Bucureștenilor”, pentru piano	1.-
„Sărba Mirilor”, pentru piano	1.-
Fotino Gh. „Iubileul Marș”, pentru piano	1.50
„Surorile Hora”, pentru piano	1.-
Ionescu G. „Elisa”, polca franceză pentru piano	1.50
„Zephir”, polca masurea pentru piano	1.-
Kneisel Anton „Souvenir de Zürich”, polca masurea	1.-
Lutz Mayer „Pas de quatre original”	1.-
Margaritescu Michel „Gavotte dela Princesse Marie”	1.50
Mironescu Mathilde „Les beaux yeux”, valse pentru piano	2.-
Moinaru Costache „Terăncuța”, cântec popular pentru voce și piano	1.-
Nițescu P. G. „Hora înfrățirii”, pentru piano	1.50
Ochialbi G. N. „Hora Margareta”, pentru piano	-50
„Hora terăncuță”, pentru piano	-50
„Hora ovreicuța”, pentru piano	-50
„Hora nebună”, pentru piano	-50
„De te-ar prinde neica-n crâng”	-50
„Hora Ochialbi”, pentru piano	-50
„Hora noptii”, pentru piano	-50
„Sărba oltenescă”, pentru piano	-50
„Hai Cristei”, pentru piano	-50
„Hora luncii”, pentru piano	-50
„Hora Floreasca”, pentru piano	-50
„Hora Zăralia”, pentru piano	-50
„Ca la ușa cortului”, țigănescă pentru piano	-50
„Hora Aurora”, pentru piano	-50
„Hora ochesica”, pentru piano	-50
„Hora frunza”, pentru piano	-50
„Flori în vale”, polca masurea pentru piano	1.-
„Toujours avec argent”, polca franceză pentru piano	1.-
„La blonde”, polca masurea pentru piano	1.-
„Turda”, marș patriotic	1.-
„Hora Reginei”	-50
„Sărba păpușelor”	-50
„Marș turcesc”	-50
„Pune talpa la pământ”, breu pentru voce și piano	-50
„La belle Alexandrine”, masurea de salon	1.50
„Souvenir de Focșani”, polca masurea	1.-
„Pensées de Printemps”, Morceau de salon	1.50
„Kreutz-Polca”, original	1.25
„Doina Jiului”, pentru voce și piano	1.50
„E greu să uiți”, romanță pentru voce și piano	1.50
„Te iubesc”, romanță pentru voce și piano	1.-
„Cecilia”, vals pentru piano	2.-
„Pe arpele amorului”, vals pentru piano	2.-

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D. „En Vogue Quadrille”	1.50
„Nunta de argint”, marș	1.-
Capșa M. „Intermezzo”, pentru piano	1.-
Cirillo Ant. „Les fleurs de Mai”, valse	2.-
Dimitrescu C. „Sărba oficerilor”	1.-
Ivanovici „La fille du Marin”, valse	2.-
Kaps C. „Daisy Bell”, valse (All Right)	1.50
Lowthian „Venezia”, vals	1.50
Pursch O. „Nunta de argint”, vals	2.-

„Veselia română”

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L. „Vinul de Cotnari”, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.-
2. Sayers Henry L. „Tararabum-der-er”, cânt. cu cuvinte românești și françozești	1.-
3. Filloreanu Al. „Imnul școlarului”, pentru 3 voci și piano	1.-
4. Alexandrescu Er. I. „Nu înțeleg”, romanță	1.-
5. Moniuszko „Cosacul”, cântec polonez, cu cuvinte române	1.-
6. Vargă F. „Mustăți”, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Mureșianu A. „Deșteaptă-te Române”, cântec patriotic	1.-
8. Dorianu I. „Liliac alb”, cu cuvinte române și franceze	1.50
9. „E ah! iubirea”, canțonetă pentru voce și piano	1.50
10. Denza L. „Ochi albaștri”, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L. „O dragă Margareta”, cuvinte de I. Dorianu	1.-

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt „Lustige Brüder” (Frații veseli), vals	1.-
Voreas D. D. „In fénél de curând costit”, romanță	1.-
Wagner F. „Vulturul”, marș (Unter Doppel Adler)	1.-
Wiest Louis „Privilegiu de pace”, potpourri național Nr. 1/2 a	2.-
Nr. 12. Zeller „Nu fi supărat”, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.-
13. Gozian „Visul” (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
14. Dumitriu „Cât te-am iubit”, romanță	1.-
15. Dorianu „All Right”, cuvinte române și franceze	1.-
16. Dumitriu „Sărba lui Zărelea”, cu cuvinte	1.-
17. Dorianu „La tine copilă dragă”, romanță	1.-

PICĂTURI DE STOMAC MARIA-ZELL.

de un efect excelent la morburii de stomac, un medicament indispensabil de casă și popular demult cunoscut la

lipsă de apetit, slăbirea stomacului, răsuflare, amiros greu, blesare, rigăeală acra, colică, arsuri în gât, producere peste măsură de flegmă, galbinare, greață și vomare, carcei de stomac, scaun tare și constipațiune.

Și la dureri de cap, încălcarea peste măsură a stomacului cu mâncări și beuturi, la limbrici morburii de ficat și hâmoroidale un remediu vindecător probat. La morburile numite, picăturile de stomac Maria Zell s'au dovedit de mulți ani ca cele mai bune, ceea-ce confirmă sute de atestate. Prețul unei sticle dimpreună cu îndrumarea cum să se folosească 40 cr., sticlă dublă 70 cr. Expediție centrală prin apotecarul Carol Brady Kremsier (Moravia). Cumpărătorii sunt rugați a fi cu precauțiune la marcă și subscriere. Să se considere ca veritabile numai astfel de picături, pe al căror ambalaj e lipită o fașie verde cu cuvintele: „Garantez veritabilitatea”.

Această fașie e prevăzută și cu iscălitura mea. [1360] 23-35

Picăturile de stomac Maria-Zell veritabile se află în Sibiu: Farmacia K. Müller, farmacia I. C. Molnar, farmacia Aug. Teutsch; Făgăraș: farmacia Pildner; Sibiu: farmacia F. Folbert, farmacia I. H. Weber; Mercurea: farmacia Alb. Zink; Cohalm: farm. erez. S. Nagelschmidt, E. Wolf; Sebeșul-săseșc: farm. I. C. Reinhardt.

Un practicant

ori adjunct notarial,

află imediată ocupațiune pe lângă condițiuni foarte favorabile și anume:

1. Practicantul, afară de vestiminte de pat și spălat, va primi toată întreținerea (vipt și cuartir) și 10 coroane fix; ear' din venitele laterale după diligență, earăși vre-o 10 coroane.

2. Adjunctul, în calitate de conducător al cancelariei, afară de vestiminte de pat și spălat va primi cost și cuartir și 20 coroane lunar. Din lucrurile private, lucrate conform cerințelor, 35%; apoi de fiecare parcelă de pământ indusă în evidență și foaia catastrală 10 fileri, de fiecare pasaport de vită nou făcut 4 fileri și pentru transcrierea dreptului de proprietate 6 fileri. Astfel un tânăr diligent poate câștiga lunar 60—80 coroane.

Cei vârsați în afacerile notariale sânt preferiți. [1344] 3-8

Reflectanții au a se adresa la domnul

Amfilofie Jurca,
notar cereual

u. p. Zalatna.

in Feneș.

„Institut Tipografic” în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Însoțirile de credit

împreunate cu

însoțiri de consum, de vânzare, de viieri, de lăptări etc. și instrucțiunile trebuincioase.

Îndreptare practică

pentru

înființarea și conducerea de astfel de însoțiri de

F. W. RAIFFEISEN.

Edițiunea a V-a.

Traducere autorizată de

Dr. Aurel Brote,

directorul băncii gen. de asigurare m. „Transilvania”.

EDITURA

„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului”.

(280 pagini mari).

Cartea costă 80 cr. (cu porto postal 90 cr., recomandată 1 fl.) și se poate cumpăra dela

Institutul Tipografic în Sibiu.

Circus M. Karoly.

Zilnic mare reprezentațiune,

în cea mai aleasă artă de călărit, dresură de cai, dame și domnica Jockey, călărit parforce, trab și grotesc (ciudad), mai departe în gimnastică, jongleur-i, athletică, equilibristică, ballet și pantomimă bogată în decorațiuni.

Zilnic program nou și variat.

Duminea și în sărbători câte 2 reprezentațiuni

începutul primei reprezentațiuni la 4 ore d. a. cu preț redus; a doua reprezentațiune ca de obicei la 8 ore seara.

Prețurile locurilor: Spersitz (numărotat) 1 fl.; Locul I. (II. rând) 80 cr.; Locul II (III. rând) 60 cr.; Locul III. (IV. rând) 40 cr.; Galerie 20 cr. — Soldații, studenții și copii plătesc pe Locul I. 60 cr.; Locul II. 40 cr.; Locul III. 30 cr.; Galerie 15 cr.

Leccióni de călărit se dau pentru dame, domni și copii, deasemenea se primesc și cai pentru dresare.

Reflectanții binevoiască a se adresa direcțiunii.

Cu deosebită stimă

M. Karoly, director.

[1368] 3—

Institutul Tipografic în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI”.

1. Fădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolorului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piporuș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcălă și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Golăcșritul. Obiceiurile țărănilor români la nuntă, de Benedict Vicu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Filica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărălnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstēm de mamă. Legendă populară din giurul Năședului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Nēmceová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tanasescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușotoa. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșter îndărătnic. Novela de Björnsterne Björnson. (1856) Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teasă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Soțpărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Graului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcălă în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgărăciul. Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-împărăteasă și peana o aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu”. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan P. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Duif. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina mărăgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antonio Ghislanzoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradus de Domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fadetă. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Eusalina pcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Elena Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 b.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor ce cumpără un număr mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.